

Dr. Czinkotay Frigyes (1932–2018)

DR. CZINKOTAY FRIGYES 1955-ben szerezte diplomáját Budapesten az Állatorvos-tudományi Egyetemen. Mindig hálás tisztelettel gondolt néhai nagyhírű professzoraira, MANNINGER REZSŐRE és Mócsi JÁNOSRA, akik olyan elméleti tudással látták el, ami bőséges útravalóul szolgált számára egész élete során.

Állatorvosi hivatását NYÍRI EDE kaposvári városi főállatorvosnál kezdte. A vágóhídi banális kórképek mellett, mint pl. a lépfenés marha, a nyári hónapokban Ádánd, Ságvár, Siójut somogyi községekben – a helyettesítés során – felmerült nehéz élethe-lyeztek jelentették számára az igazi kihívást. Sertéspestis végett udvar- és kihajtási zárlatot kellett elrendelnie az első udvar első betegénél, ahol a

járványt sikeresen elfojtotta. Tetanuszos ló (durva gazda vasvillaszúrása következtében), pasteurellosis sertések, baromfipestisek, a Chiléből behozott kacsatáp salmonellosisa, a nagyüzemi termelés következtében ornithosis, mycoplasma elleni küzdelem, több ragadós száj- és körömfájás eset jelentették a mindennapok gondját.

A baromfiipar és -tartás a belső piac növekedésével és az export fejlesztésével, valamint akkori kiemelkedő állatorvosai TÓTH-BARANYI ISTVÁN és a tragikus sorsú DERZSI DOMOKOS is nagy hatással voltak rá. 1968-ban a Gödöllői Agártudományi Egyetemen baromfiipari, mezőgazdasági szakmérnöki diplomát szerzett. Munkássága során úgy az állatorvosi sebészet (sertéspetefészek, kutyaemlő-carcinoma), mint az állatorvosi belgyógyászat (cukorbetegségben szenvedő kutya) széles spektrumában nagy gyakorlatra tett szert. Kutatómunka keretében kutya modellekkel vett részt PÁLFFY GYÖRGY ideg- és elmegyógyász professzor sclerosis multiplex kutatásaiban, továbbá *Pasteurella aviseptica* kísérletekben dolgozott együtt BARON FERENC mikrobiológussal.

Fővárosi egyetemi évei alatt közeli kapcsolatba került a képzőművészettel, szülővárosába hazakerülve bekapcsolódott Somogy megye művészeti életébe is. 1969-ben felvételt nyert a Magyar Népköztársaság Művészeti Alapjába. Mestere MARTYN FERENC volt, akinek gazdag életpályájából merített a több évtizedes kapcsolat során, valamint széles

skálán mozgó kulturáltsága és humánuma is példaként állt előtte. Klasszikus mesterek műveit tanulmányozhatta Párizsban, Münchenben, Mannheimben, Velencében, Bécsben, Hamburgban, de még moszkvai tanulmányútja is művészete elmélyítését szolgálta. Harminckilenc önálló kiállításon mutatkozott be, emellett rendszeres résztvevője volt megyei és országos tárlatoknak. Munkái megtalálhatóak Somogy megye középületeiben, magángyűjtőknél és külföldön egyaránt. Munkásságát – többek között – KOVÁCS GYULA, PETHES GYÖRGY állatorvos-professzorok, valamint SOLYMÁR ISTVÁN, KOVÁCS GYULA, FARKAS ZOLTÁN, TASNÁDI ATTILA, GÉGER MELINDA, HORVÁTH JÁNOS MILÁN művészettörténészek méltatták. Művészeti tevékenységéről két könyv jelent meg Somogy megye, valamint Kaposvár város és a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériumának támogatásával. 1980-ban kiváló társadalmi munkáért a Kaposvári Városi Tanács díját, 1983-ban a Szocialista Kultúráért, 1995-ben Somogy Megye Művészeti díját, 1997-ben a Balatonalmádi Balaton Tárlaton Kaposvár Megyei Jogú Város díját kapta.

Felesége DR. DÓSA M. MAGDOLNA csecsemő- és gyermekgyógyász főorvos, diabetológus szakorvos pályája minden állomásán szerető és értő társként állt mellette. Orvos és jogász végzettséget szerzett FRIGYES fiával együtt élete mindennapjait a gyógyítás, az ember-állat kapcsolat tette ki. JOHN KNITTEL, az indiai születésű íróhoz hasonlóan vallotta: ha

még egyszer születnék, tudományomat újra az állatok gyógyító szolgálatába helyezném, s életem arra volt jó, hogy megismerjem az embereket és megszeressem az állatokat.

DR. CZINKOTAY FRIGYES személyében nyugalmazott főállatorvost, festőművészt gyászolunk. Gyászolunk egy jó férjet, egy szerető édesapát, s az unokákkal meleg nagyszülői kapcsolatot ápoló nagyapát. Gyászolunk egy hihetetlenül élénk szellemű, kitűnő memóriával párosult éles eszű, mindenre nyitott, kiválóan képzett embert, akinek széles körű tudását számos alkalommal megcsodálhattuk. Meglepően alapos ismeretekkel rendelkező hivatásán túl az

irodalom, a történelem, a művészet-történet, a társadalom és a gazdaság kérdéseiben is. Pozitív gondolkodású, jó humorú, az igazság iránt elkötelezett hite kötötte szeretett feleségéhez, egyetlen fiúk édesanyjához, aki mindenben támogatta és segítette pályája során. Szakmai és kulturális nézetazonosságuk tette harmonikussá 46 éves házasságuk teljes időtartamát, mint ahogy azt egy méltatója laudációjában írta „*családod valamiféle béke szigetet alkot körülötted*”.

Az emberi lét alapvető igazsága, hogy a születés magában hordozza a természetes elmúlást, a két véglet között van a tartalommal megtöltött élet. Céltudatos munkával eltöltött életpályát hagyott maga mögött mint

állatorvos és mint festőművész is. Számos kitüntetéssel mellett átvehette munkája megkoronázásaként 2005-ben az aranydiplomáját, ill. gyémántdiploma jogosultja 2015-ben az Állatorvostudományi Egyetemen.

Hiánya a tágabb családi körben, szakmában barátai közt is pótolhatatlan űrt hagy maga után. Nehéz tudomásul venni, egyáltalán elfogadni, de nincs más vigaszunk, mint Ovidius bölcsessége: „*A lélek nem ismer halált, előbbi székhelyét elhagyván, új lakást kap s tovább él.*”

Gyászoló szerettei